

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 28 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ—3 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2024

ΚΥΡΙΑΚΗ 28 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ <i>Όσιου Έφραΐμ του Σύρου</i>	ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 19: 1-10 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΤΡΙΤΗ 30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ <i>Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν</i>	7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 2 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ <i>Υπαπαντή του Κυηρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ</i>	7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΚΥΡΙΑΚΗ 4 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ	Ἐυαγγελικά Ἀναγνώσματα— Ἐπιστολή – Β΄ Κοριν. 4: 6-15 Ἐυαγγέλιο— Ματθ. 22: 35-46

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Ἀθανάσιος
9383 4151

π. Έφραΐμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

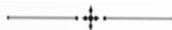
Ό π. Ἀθανάσιος και
ό π. Έφραΐμ εἶναι
στήν Ἐκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
ἀπο 4.00μμ—6.00μμ

Όσιος Εφραίμ ο Σύρος

Ο Όσιος Εφραίμ καταγόταν από την Ανατολή και γεννήθηκε στην πόλη Νίσιβη της Μεσοποταμίας πιθανώς το 308 μ.Χ. ή και ενωρίτερα. Ήκμασε επί Μεγάλου Κωνσταντίνου (324 - 337 μ.Χ.), Ιουλιανού του Παραβάτου (361 - 363 μ.Χ.) και των διαδόχων αυτού. Από την μικρή του ηλικία διδάχθηκε την πίστη και την αρετή από τον Επίσκοπο της γενέτειράς του Ιάκωβο (309 - 364 μ.Χ.), ο οποίος και τον χειροτόνησε διάκονο, αλλά ο Όσιος αρνήθηκε να λάβει μεγαλύτερο αξίωμα. Ακολούθησε πολύ νωρίς τον μοναχικό βίο και με το φωτισμό του Παρακλήτου έγραψε πάρα πολλά συγγράμματα πνευματικής και ηθικής οικοδομής. Γι' αυτό και θαυμάζεται για το πλήθος και το κάλλος των έργων του. Γνώστης ακριβής όλων των δογματικών θεμάτων, ήξερε να καταπολεμά τις αιρέσεις και να υπερασπίζει με θαυμάσια σαφήνεια την Ορθοδοξία. Ήταν εκείνος που κατατρόπωσε σε διάλογο τον αιρετικό Απολλινάριο και οδήγησε πολλούς αιρετικούς να επιστρέψουν στην πατρώα ευσέβεια.

Όταν, διά της συνθήκης του έτους 363 μ.Χ., που υπέγραψε ο διάδοχος του Ιουλιανού του Παραβάτου, Ιοβιανός (363 - 364 μ.Χ.), η Νίσιβης παραδόθηκε στους Πέρσες, ο Όσιος Εφραίμ εγκατέλειψε την πατρίδα του και ήλθε στην Έδεσσα, όπου ασκήτεψε σε παρακείμενο όρος. Το έτος 370 μ.Χ. επισκέφθηκε τον Μέγα Βασίλειο στην Καισάρεια της Καππαδοκίας και λίγο αργότερα τους Πατέρες και Ασκητές της Αιγύπτου.

Ο Όσιος Εφραίμ κοιμήθηκε με ειρήνη το έτος 373 μ.Χ. και η Σύναξή του ετελείτο στο Μαρτύριο της Αγίας Ακυλίνας, στην περιοχή Φιλοξένου, κοντά στην αγορά

Ἡ μυστική δύναμη τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν

Προβάλλονται καί φέτος ἀπό τὴν ἁγία μας Ἐκκλησία, στὸν κοινὸ τους ἑορτασμό, οἱ μοναδικές μορφές τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Οἱ φωστῆρες τῆς οἰκουμένης, οἱ κήρυκες τῆς μετανοίας, οἱ ὑπέρμαχοι τῆς Ἀληθείας, οἱ βράχοι τῆς πίστεως. Ἐξαίρετα πνεύματα, πολυδύναμες καὶ χαρισματικές προσωπικότητες, ποὺ συνεχίζουν νὰ λάμπουν ἀκόμη καὶ θὰ λάμπουν μέχρι τῆ συντέλεια τῶν αἰώνων.

Τοὺς τιμοῦμε, τοὺς θαυμάζουμε, συνάμα καὶ ἀποροῦμε:

Πῶς κατάφεραν τόσα πολλὰ; Πῶς ἔφθασαν τόσο ψηλά; Πῶς διέπρεψαν σ' ὅλους τοὺς τομείς τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, στὴ φιλανθρωπία, στὴν ἱεραποστολή, στὸ κήρυγμα, στὴ συγγραφὴ; Ποιὸ ἦταν τὸ μυστικὸ τους; Ποῦ ὀφείλεται ἡ ἐπιτυχία τους;

Μήπως στὴν εὐγενικὴ καταγωγή τους, στὶς γνώσεις τους, στὶς ἱκανότητές τους ἢ στὸ ἀξίωμα τῆς ἀρχιερωσύνης τους;

Ἐνα βλέμμα προσεκτικὸ στὴν ἁγία βιοτὴ τους θὰ μᾶς βοηθήσει νὰ καταλάβουμε πῶς μία ἦταν ἡ μυστικὴ τους δύναμη. Ἀπὸ 'κεῖ ἀντλοῦσαν ἔμπνευση, φωτισμό, χάρη. Κι αὕτὴ ἦταν ἡ προσευχή! Ἡ ὥρα τῆς ἐνώσεώς τους μὲ τὸν Θεὸ στὶς κατανυκτικὲς μυστικὲς ἱκεσίες τους. Τὸ βεβαιώνουν οἱ ἴδιοι λέγοντας: «Οὐδὲν γλυκύτερον προσευχῆς» (Ἰωάννης Χρυσόστομος)· «προσευχῆς καιρὸς ἔστω ἅπας ὁ βίος» (Μέγας Βασίλειος)· «μνημονευτέον τοῦ Θεοῦ μᾶλλον ἢ

ἀναπνευστέον» (Γρηγόριος Θεολόγος).

Καὶ οἱ τρεῖς τοὺς γεννήθηκαν καὶ ἀνατράφηκαν μέσα σὲ οἰκογενειακὰ περιβάλλοντα ποὺ γνώριζαν τὴν προσευχή. Καθοδηγούμενοι κυρίως ἀπὸ τὶς μητέρες τοὺς, ποὺ ἦταν ἄνθρωποι πολλῆς προσευχῆς. Πλησίαζε ὁ θάνατος γιὰ τὴν ἁγία Νόννα, καὶ ἐκεῖνη τὸν περίμενε προσευχόμενη. Γιὰ νὰ γράψει ὁ γιὸς τῆς Γρηγόριος: «Λίγη πνοὴ τῆς εἶχε ἀπομείνει, καὶ αὐτὴ τὴν ἔδινε στὸ Θεό, στὴν προσευχή».

Στὴν προσευχὴ στῆριζαν τὶς ἀποφάσεις τοὺς γιὰ τὸ μέλλον τῆς ζωῆς τοὺς. Γι' αὐτό, πρὶν ξεκινήσουν νὰ ἐργασθοῦν μέσα στὴν κοινωνία, διάλεξαν τὴν ἔρημο τῆς Συρίας, τοῦ Πόντου. Σκοπὸς τοὺς ἕνας: νὰ μάθουν τὴν προσευχή, νὰ ἐνωθοῦν μὲ τὸν Θεό, νὰ ἀποκτήσουν τὴν ἐμπειρία τῆς ἐνώσεως μαζί Του καὶ ἔτσι νὰ προχωρήσουν στὴ ζωὴ τοὺς.

Ἀφήνουν τὴν ἔρημο γιὰ νὰ διακονήσουν τὴν Ἐκκλησία κοντὰ στοὺς ἀνθρώπους σὲ μιὰ δύσκολη ἐποχὴ. Στάθηκαν δίπλα στὸν ἀνθρώπινο πόνο, ὑπερασπίστηκαν τοὺς ἀδικημένους, προστάτευσαν τοὺς πτωχοὺς. Σύμμαχός τοὺς κανένας ἐπίγειος βασιλιάς, μόνο ὁ ἐπουράνιος Βασιλέας καὶ Πατέρας. Κατέφευγαν σ' Αὐτὸν πάντοτε, καὶ μάλιστα στὶς πιὸ δύσκολες ὥρες τῶν διωγμῶν, τῶν συκοφαντιῶν καὶ τῆς ἐξορίας.

Ταυτόχρονα μέσα ἀπὸ τὴν προσευχὴ μᾶς προσέφεραν τὴ θεολογία τοὺς. Σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ ἡ αἵρεση τοῦ Ἀρειανισμοῦ κατασπάραζε τὴν Ἐκκλησία παρασύροντας καὶ πολλοὺς ἐπισκόπους, ἐκεῖνοι στάθηκαν βράχοι στὰ μανιασμένα κύματα τῶν αἱρέσεων, προσευχόμενοι. Μὲ τὸν φωτισμὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀνέλυαν βαθύτατα τὰ δόγματα τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν Τριαδικότητα τοῦ Θεοῦ καὶ τὴ θεότητα τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἀπαύγασμα τῶν προσευχῶν τοὺς εἶναι καὶ τὰ ἱερὰ κείμενα τῶν θείων Λειτουργιῶν, ποὺ καὶ οἱ τρεῖς ἀξιώθηκαν νὰ συγγράψουν. Μέσα ἀπὸ τὶς εὐχὲς τῆς Λειτουργίας καταλαβαίνουμε τὸ μυστικὸ τοὺς βάθος καὶ τὸν πλοῦτο τῆς διαρκῶς προσευχόμενης ψυχῆς τοὺς. Ζοῦσαν τὴ θεία Λειτουργία, ἐνεπνέοντο ἀπὸ αὐτὴν καὶ ἐνέπνεαν ὅσους τοὺς ἔζησαν ὡς λειτουργοὺς τοῦ ἱεροῦ Θυσιαστηρίου.

Αὐτοὶ ποὺ γεννήθηκαν, ἀνατράφηκαν, ἐργάσθηκαν, θεολόγησαν μὲ προσευχὴ καὶ συνέγραψαν πλῆθος προσευχῶν, ἀναχώρησαν ἀπὸ τὸν μάταιο αὐτὸ κόσμο μὲ λόγια προσευχῆς στὰ χεῖλη. Χαρακτηριστικὸ τὸ παράδειγμα τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου, ποὺ ἐπισφραγίζει τὴν ἐπίγεια πορεία του μὲ τὰ δοξολογητικὰ λόγια: «Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν».

Δυστυχῶς στὴν ἐποχὴ μας ἡ ἐορτὴ τοὺς συνεχῶς ὑποβαθμίζεται, καὶ ἐπιθυμία πολλῶν εἶναι νὰ καταργηθεῖ, οἱ ἐκδηλώσεις πρὸς τιμὴν τοὺς εἶναι ἐλάχιστες κι αὐτὲς τυπικὲς, τὰ ὀνόματά τοὺς δύσκολα ἀκούονται, καὶ τὰ πρόσωπά τοὺς δὲν προβάλλονται πιά ὡς πρότυπα ζωῆς γιὰ μικροὺς καὶ μεγάλους.

Αὐτοὶ ὅμως παραμένουν μεγάλοι, δυνατοί, Ἅγιοι! Τὸ παράδειγμά τοὺς πάντοτε θὰ ἐμπνέει, τὸ φῶς τοὺς θὰ λάμπει, καὶ ἡ προσευχὴ τοὺς θὰ μᾶς στηρίζει.

Ἄς γίνουν πρότυπα προσευχῆς γιὰ ὅλους μας μὲ τὸ ἐξαίρετο παράδειγμά τοὺς. Ν' ἀγαπήσουμε τὴν προσευχὴ καὶ σ' αὐτὴ νὰ καταφεύγουμε πάντοτε, καὶ αὐτὴ νὰ εἶναι καὶ ἡ δικὴ μας δύναμη καὶ ζωή!

Υπαπαντὴ τοῦ Κυρίου

Δεσποτικὴ εορτὴ τῆς Χριστιανοσύνης, σε ἀνάμνηση τῆς ἐλευσης τοῦ μικροῦ Χριστοῦ ἀπὸ τοὺς γονεῖς του στὸν Ναὸ τῶν Ἱεροσολύμων...

Δεσποτικὴ εορτὴ τῆς Χριστιανοσύνης, σε ἀνάμνηση τῆς ἐλευσης τοῦ μικροῦ Χριστοῦ ἀπὸ τοὺς γονεῖς του στὸν Ναὸ τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῆς υποδοχῆς του ἀπὸ τὸν πρεσβῆτη ἱερέα Συμεὼν. Εορτάζεται στὶς 2 Φεβρουαρίου, μαζί με τὴν ἀνάμνηση τοῦ γεγονότος τοῦ καθαρισμοῦ τῆς Παναγίας ἀπὸ τὴ λοχεία (σαραντισμός). Ἡ Υπαπαντὴ τοῦ Κυρίου εἶναι μία ἀπὸ τὶς 12 μεγάλες εορτές τῆς Ορθόδοξης Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας («Δωδεκάορτον»). Στὸν αγγλόφωνο κόσμο εἶναι γνωστὴ ὡς Candlemas. Ἡ λέξη Υπαπαντὴ σημαίνει προϋπάντηση στὴν κοινὴ ἐλληνιστικὴ

Τὸ ἐκκλησιαστικὸ γεγονός τῆς Υπαπαντῆς τοῦ Κυρίου, ποὺ ἐξιστορεῖ ὁ Ευαγγελιστὴς Λουκάς (β, 22-38), συνέβη σαράντα ἡμέρες μετὰ τὴ γέννηση τοῦ Ἰησοῦ. Επειδὴ, σύμφωνα με τὸ μωσαϊκὸ νόμο, ἦταν τὸ πρῶτο παιδί τῆς οἰκογένειας καὶ μάλιστα ἀγόρι, ἔπρεπε νὰ ἀφιερωθεῖ στὸν Θεό καὶ συγχρόνως οἱ γονεῖς νὰ προσφέρουν σὲ Αὐτόν μία μικρὴ θυσία ἀπὸ ἓνα ζευγάρι τρυγόνια ἢ δύο μικρὰ περιστέρια. Τὸ ζευγάρι τοῦ Ἰωσήφ καὶ τῆς Μαρίας προϋπάντησε στὸ ναὸ ὁ υπερήλικας Συμεὼν, ὁ ὁποῖος δέχθηκε τὸν Ἰησοῦ στὴν ἀγκαλιά του, ἡ ὁποία φωτίστηκε ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Ὁ πρεσβύτερος ἱερέας εἶχε λάβει ὑπόσχεση ἀπὸ τὸν Θεό ὅτι δὲν θὰ πεθάνει, προτοῦ δει τὸν Χριστό καὶ Τὸν ευχαρίστησε με τὰ λόγια:

*Νυν ἀπολύεις τὸν δούλον σου, Δέσποτα κατὰ τὸ ρῆμα σου ἐν εἰρήνῃ,
ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου,
ὃ ἠτοίμασας κατὰ τὸ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν,
φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.*

Απολυτίκιο Υπαπαντῆς

*Χαίρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σου γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης,
Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει.
Εὐφραίνου καὶ συ Πρεσβῦτα δίκαιε,
δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
χαριζόμενον ἡμῖν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.*